

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicæ

Schnorrenberg, Anno

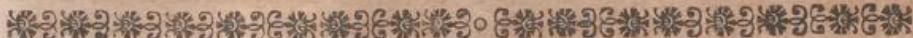
Coloniae, 1740

LX. Non est in mora, qui potest exceptione Legitimâ se tueri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62040](#)

quit: quia non statim, sed post mortem suam hæreditatem restituere obligatur. *3to.* Non tenet in depositi Contractū: deponenti quippe rem suam eandemque repetenti nulla compensatio, deductio &c. in rei dominio non fundata opponi potest: ideo si de-

ponens pecuniam depositam à depositario reperat, quamvis deponens ex emprione ædium depositario factus fuerit debitor, depositarius tamen doli opponere nequit exceptionem. *L. si quis. 11. C. depositi.*

REGULA LX.

Non est in mora, qui potest exceptione legitimā se tueri.

Quæres primo. Quis in mora esse dicitur?

R. Qui cum sciat, aut facilè scire posset, & deberet, quod debitor existat, nihilominus ab homine vel Jure interpellatus non solvit, aut, quod debet, præstare omittit.

Quæres secundo. Quis hujus Regulae sensus?

R. Non est in mora, à quo solutio aut rei cuiusdam præstatio jure peri nequit, vel potenti legitima, hoc est talis, quæ à potiore, per replicationem elidi non potest opponi valet exceptio. Ratio est: quia qui debitum præstare non

obligatur, aut etiam contra exigentem legaliter se defendere potest, si non præstet, quod prætenditur debitum, non est in culpa, con sequenter nec in mora, cum mora delictum, dolum, vel culpam præsupponat. *L. quod te. s. ff. dereb. credit.*

Quæres tertio. Quæ sunt à mora excusantes legitimæ exceptiones?

R. Sunt doli mali, meritis, juris iurandi, quod debitum non sit liquidum, quod Contractus à petitore non sit impletus, quod tempus solutionis nondum advenerit, quod compensatio facta, quod solutio sit impossibilis &c. legitimæ exceptiones.

C A S U S.

Ad utramque Regulam.

JUstina Filia nobilis, postquam cum Capitaneo Borussico, ut dicebat,

Carholico matrimonium contraxerat, postannum literas Capitaneo à sua uxore

re

re in Borussia residente lcriptas intercipit, & auffugit. (A) Capitaneus apud Ordinarium uxorem repetit, sequi ipsi liatum ante omnia restituendum esse sustinet. (B) *Justina* ligaminis opponit impedimentum; excipit Capitaneus hoc pertinere ad petitorium, ante omnia restituendam uxorem, & si quid illa contra suam personam habeat, illud postea proponendum. (C) Ordinarius *Justine* sub pena excommunicationis reditum ad virum præcipit. (D) Illa moras necit, usque dum è Borussia de vi-

ente adhuc uxore certiorata: ideoque excommunicatur. (E) Ex Borussia nuncium accipit, quod nota sit literarum manus, & ipsa sit uxor Capitanei: sed cum plene probari non posset. & Capitaneus omnis generis exceptiones opponeret, Ordinarius iteratò imponit, ut *Justina* Capitaneo convivat, usque dum melius probare possit. Cujus Decreti executionem cum Ordinarius minitaretur, *Justina* ad consilium Confessarii aufugit.

R E S O L U T I O.

(A) *Justina* ex literis de impedimento ligaminis edocta debitum petere non poterat; cap. literas. 13. de restitut. spoliat. & quia Capitaneus bona fidei possessionem non habebat, nec debitum reddere licebat, ad quod ne cogeretur, auffugere debebat.

(B) Capitaneus dolo facit, dum petit quod cum restituere oportet. Interim in foro externo pro se habet. Cap. ex conuastione 10. de restitut. spoliat.

(C) Ex cit. cap. ex conuastione. Uxor primùm restituenda est: verum ex cap. 1. de ordin. cognit. prius, an prima Capitanei uxor viveret, examinandum erat. Quæ jura in speciem contraria concordantur in cit. cap. literas. de restit. spoliat. quod nempe cap. ex conuastione. de possessorio, & cap. 1. de ordin. cognit. de petitorio sit intelligendum.

(D) Si *Justina* paratas in continenti

probationes offerre poterat, in domum viri, sed non ad Thorum aut debitum matrimoniale restituenda erat. Cit. cap. literas.

(E) Quamvis *Justina* revera in mora non sit, quia tamen præcedentem Capitanei uxorem adhuc vivere in continenti probare nequit, si mandato ordinarii patere, & ad virum redire renuit, excommunicanda erat: excommunicationis nihilominus sententiam, thori negando consortium, donec paratas offerat probationes, humiliter tolerare debebat. Cit. cap. literas.

(F) Nullum aliud *Justina* quam fugæ suppeditabat remedium, nisi tanta vieti probaretur saevitia, ut mulieri trepidanti non possit sufficiens securitas provideri; tunc enim non solum non debet restitui, sed ab eo potius amoveri. Cit. cap. literas.

R E

